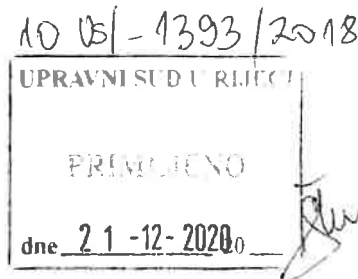

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1965/19-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe u predmetu radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1393/18 od 28. prosinca 2018., na sjednici vijeća održanoj 1. listopada 2020.

presudio je

Žalba se odbija i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1393/18 od 28. prosinca 2018.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužiteljica tražila poništenje odluke tuženika, klasa: UP/I-344-08/18-01/519, urbroj: 376-05-18-5 od 16. kolovoza 2018. Ovom odlukom odbijen je zahtjev tužiteljice za rješavanje spora između korisnika i operatera, prigovor korisnika, koji zahtjev je podnesen u vezi telefonskih računa.

Protiv navedene presude tužiteljica je izjavila žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da prvostupanjski sud, kao i tuženik, utvrđuju samo činjenicu da su ispostavljeni računi, da cijena i količina odgovaraju iznosu, a ne propituju pod kojim okolnostima su računi ispostavljeni, ne propituju sve nelogičnosti i malverzacije koje izvodi zainteresirana osoba. Smatra da tuženik štiti zainteresiranu osobu te se nije izjasnio o tome je li dozvoljeno posuđivanje parice drugom, novom korisniku na štetu tužiteljice. Navodi da je isticala kako nije trebala platiti iznos od 319,00 kn na ime naknade za prijevremeni raskid ugovora, a također i da je zainteresirana odmah nakon donošenja odluke tuženika prodala Eos Matrix ne čekajući mogućnost tužbe i žalbe na presudu, a Eos Matrix je pokrenuo ovrhu te pita tko će snositi troškove. Naglašava da

kod novog operatera nije do sada imala nikakvih kvarova, isključivanja, pretrpljenih šteta i slično te upozorava na statističke podatke raspoložive na Internetu, prema kojima su skoro sve presude sudova donesene u korist operatora i HAKOM-a. Predlaže da Sud žalbu uvaži i poništi prvostupanjsku presudu.

Tuženik je dostavio odgovor na žalbu kojim se detaljno očitovao na sve žalbene navode i predlaže da Sud žalbu odbije.

Odgovor na žalbu je dostavljen na očitovanje tužiteljici koja se podneskom od 15. ožujka 2019. očitovala o navodima tuženika, ponavljajući žalbene navode te je navela da je prvostupanjski sud presudu objavio u Narodnim novinama s punim imenom i prezimenom tužiteljice pa postavlja pitanje što je sa zaštitom osobnih podataka.

Žalba nije osnovana.

Presuda prvostupanjskog suda poziva se na odredbu članka 41. stavak 1., 2., 3. i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 17/14.) kojima je propisano da se prava i obveze iz pretplatničkih odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom koji zajedno s općim uvjetima poslovanja moraju biti pisani jednostavnim jezikom, razumljivom prosječnom korisniku usluge, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, a svaki krajnji korisnik ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta i cjenika koji čine sastavni dio pretplatničkog ugovora, koji mora sadržavati i odredbe posebnog Zakona o zaštiti potrošača, obvezno trajanje pretplatničkog ugovora koje ne može biti dulje od dvije godine, a moraju se nuditi i ugovori u trajanju od jedne godine, s tim što ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine te ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima. U provedenom postupku utvrđeno je da je tužiteljica imala sklopljen pretplatnički ugovor sa zainteresiranom osobom, broj: temeljem sklopljenog ugovornog tarifnog paketa MAX2S od 8. siječnja 2016. u trajanju od 24 mjeseca. Nadalje je utvrđeno da je tužiteljica imala dugovanja za travanj i svibanj 2017., zbog čega joj je u lipnju 2017. ispostavljena opomena, a u srpnju 2017. privremeno je isključena te je nakon podmirenog dugovanja u srpnju 2017. ponovno omogućeno korištenje komunikacijskih usluga, da bi zatim opet imala dugovanja u listopadu, studenom i prosincu, a trajno je isključena u prosincu 2017., kada je zatražen prijenos broja u mrežu drugog operatora. U provedenom postupku neprijeporno je utvrđeno da je tužiteljica osporavala račune kao i kvalitetu usluge, pri čemu se pozivala na prigovore koje je isticala zainteresiranoj osobi telefonskim putem i koji razgovori su snimani. Ovi prigovori tužiteljice su tijekom provedenog postupka odbijeni jer iz dokumentacije, i to: sklopljenog ugovora i ispostavljenih računa, proizlazi da je tužiteljica koristila usluge zainteresirane osobe, a osporeni računi izdati su sukladno mjesečnoj naknadi i naplaćeni u skladu sa cjenikom.

Žalbenim razlozima tužiteljica ističe prigovore koje je isticala i tijekom prvostupanjskog upravnog spora, koji međutim kraj cjelokupne dokumentacije iz spisa predmeta nisu niti mogu biti od utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari. Pitanje troškova ovrhe koje tužiteljica u žalbi postavlja nije predmet ovog upravnog spora,

dok je objava presude prvostupanjskog suda, na koju tužiteljica ukazuje u svojem očitovanju na odgovor tuženika na njezinu žalbu, utemeljena na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama, kojom je sa ciljem javnosti rada tuženika propisano da se sve presude i rješenja u upravnim sporovima pokrenutim u skladu s odredbama tog Zakona objavljuju u Narodnim novinama i na internetskim stranicama tuženika, a mogu se objaviti i u Službenom glasilu tuženika.

Slijedom navedenog ne postoje razlozi zbog kojih tužiteljica prvostupanjsku presudu žalbom pobija, zbog čega je, na temelju odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 1. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.

Za točnost otprajka – ovlaštjeni službenik

Tanja Nemčić